

DICTATS SUPERIOR

09

L'envelliment

L'interés de l'ésser humà per l'estudi dels canvis dependents de l'edat per tal d'identificar mesures que possibiliten el benestar i l'extensió de la vida és una constant històrica. No obstant això, no s'aconsegueix prolongar el període vital fins al segle dènou [EN LLETRA!], quan l'home descobreix vies per a atenuar l'efecte dels processos morbosos que comprometen la supervivència. Com a conseqüència, comencen a emergir les malalties i manifestacions clíniques derivades dels processos associats a l'edat i sorgeix la necessitat de separar el que és malaltia del que és envelliment. Es planteja un nou repte metodològic en la definició de models d'investigació dirigits a delimitar la frontera entre allò que és normal i allò que és anormal, allò fisiològic i allò patològic. Apareixen dues ciències complementàries: la gerontologia, que estudia l'envelliment en condicions biològiques de normalitat, i la geriatria, compromesa amb tots els aspectes relacionats amb la malaltia en la vellesa.

Font: Juan Antonio Avellana Zaragoza, "Ancià fràgil: la vulnerabilitat i l'envelliment", *Mètode* núm. 43, p. 89 (adaptació)

Nombre de mots: 148

Observacions: text expositiu (historicocientífic); cal remarcar que la data s'ha de posar en lletra; dificultat sobretot amb les esses i els accents, i també per la densitat informativa i el lèxic propis dels textos científics; amb tot, no es tracta d'una dificultat molt alta per a aquest nivell